موافقتنامه‌همکاری
درزمینه‌ی‌استفاده‌های صلحجویانه‌ازانرژی‌هسته‌ای
بین
ایالات‌متحده‌ی آمریکا و ایران

دولت ایالات متحده و دولت شاهنشاهی ایران ،

نظر به همکاری نزدیک طرفین برای گسترش ، استفاده وکنترل استفاده های صلحجویانه از انرژی‌هسته‌ای براساس موافقتنامه‌همکاری‌بین ایالات متحده‌آمریکا وایران راجع به‌استفاده‌های غیرنظامی‌ازانرژی اتمی ، منعقده در ۵ مارس ۱۹۵۷ ، واصلاحات وارده برآن ، باتاکید مجددتصمیمشان به‌تامین‌گسترش‌واستفاده‌ی صلحجویانه بین‌المللی از انرژی هسته‌ای با ترتیباتی که حتی‌المقدور موجب پیشبرد اهداف پیمان منع گسترش سلاح هسته‌ای ("پیمان منع گسترش") شود ،

نظر به علاقه‌ی طرفین به ادامه وگسترش همکاری دراین زمینه ،

باتاکیدپشتیبانی طرفین ازاهداف اساسنامه‌ی آژانس بین المللی انرژی اتمی ("آژانس") و تمایل آنان به تامین الحاق همگانی به پیمان منع گسترش ،

با آگاهی به اینکه فعالیتهای صلحجویانه هسته‌ای باید باتوجه به حفظ محیط زیست جهانی در برابر آلودگیهای ناشی از مواد پرتوزا ، شیمیائی و حرارتی صورت گیرد ،

بشرح زیر توافق کرده اند :

ماده ۱ــ دامنه‌ی همکاری

۱. ایالات متحده وایران درزمینه‌ی استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلحجویانه طبق مفاد این موافقتنامه و عهدنامه‌های مربوط ، قوانین ملی ، و مقررات و شرائط صدور پروانه‌ی خود با یکدیگر همکاری خواهند کرد .

۲. انتقال اطلاعات ، مواد ، تجهیزات واجزاء بموجب این موافقتنامه می تواند مستقیما " بین طرفین و یا ازطریق اشخاص مجاز صورت گیرد . چنین انتقالی مطابق این موافقتنامه وقیود وشرائط دیگری که مورد توافق طرفین قرارگیرد صورت خواهد گرفت .

۳. همکاری تحت این موافقتنامه مستلزم اجرای نظام پادمان آژانس درمورد کلیه فعالیتهای هسته‌ای که درایران ، درقلمرو صلاحیت آن و یا تحت کنترل آن درهرجا صورت‌گیرد ، خواهد بود . اجرای یک موافقتنامه‌ی پادمان‌متعاقب ماده ۳ (بند۴) پیمان منع گسترش به عنوان ایفای الزام مذکور در جمله‌ی پیشین تلقی خواهد شد .

ماده ۲ـ تعاریف

از لحاظ این موافقتنامه :

(الف) "مواد فرعی" (*Byproduct material*) عبارتست از هر گونه ماده‌ی پرتوزا (بجز مواد هسته‌ای ویژه) که در فراگرد تولید یا مصرف مواد هسته‌ای ویژه بدست آمده است یا در این فراگرد پرتوزا شده است .

(ب) "جزء" (*Component*) عبارتست از یک‌جزء متشکله‌ی‌تجهیزات یا لوازم‌دیگر،که‌باتوافق طرفین چنین نامیده شود .

(ج) "تجهیزات" (*Equipment*) عبارتست از هر یک از تاءسیسات تولید یا بهره برداری (منجمله تاسیسات بیشمایه سازی اورانیوم و بازفرابری سوخت اورانیوم) ، یا هریک ازتاسیسات برای تولید آب سنگین یا برای ساخت سوخت هسته‌ای شامل پلوتونیوم ، یا هریک از تاسیسات دیگری که با توافق طرفین چنین نامیده شود .

(د) "اورانیوم پر بیشمایه" (*High enriched Uranium*) عبارتست از اورانیومی که بیست درصد یا بیشتر با ایزوتوپ ۲۳۵ بیشمایه شده باشد .

(هـ) " اورانیوم کم بیشمایه " (*Low enriched uranium*) عبارتست از اورانیومی که کمتر از بیست درصد با ایزوتوپ ۳۲۵ بیشمایه شده باشد .

(و) " جزء اساسی حساس " (*Major critical component*) عبارتست از یک بخش یا مجموعه ای از بخشهائی که برای کار یکی از تاسیسات حساس هسته ای ضروری باشد .

(ز) " مواد " (*Material*) عبارتست‌از موادمنشاء ،موادهسته‌ای‌ویژه یاموادفرعی ،ایزوتوپ‌ها بجز موادفرعی ، موادتعدیل‌کننده ، یا هرماده‌ای ازاینگونه که‌باتوافق‌طرفین‌چنین‌نامیده‌شود .

(ح) "ماده‌ی تعدیل کننده" (*Moderator material*) عبارتست‌از هرآب سنگین یاگرافیت‌یا بریلیوم با صافی مناسب برای بکار بردن درواکنشگاه جهت کند کردن نوترون های پرشتاب‌و ازدیاد امکان‌شکافت بیشتر ، یاهرماده‌ی‌دیگر از این‌گونه که با توافق‌طرفین چنین نامیده‌شود.

(ط) "طرفین" (*Person*) عبارتست‌ازدولت‌ایالات‌متحده‌امریکا ودولت‌شاهنشاهی‌ایران .

(ی) "شخص" (*Person*) عبارتست ازهرفرد یاسازمانی ، بجز خودطرفین ، که‌تحت‌صلاحیت یکی از طرفین باشد .

(ک) "مقاصد صلحجویانه" (*Peaceful purposes*) شامل‌استفاده ازاطلاعات ، مواد ، تجهیزات واجزاء درزمینه‌هائی چون‌پژوهش، تولیدنیرو ، پزشکی ، کشاورزی‌و صنعت‌می‌باشد اما شامل‌پژوهش ،تولیدیااستفاده‌درادوات انفجاری‌هسته‌ای یا هرهدف نظامی‌دیگرنمی‌گردد.

(ل) "موافقتنامه‌ی پیشین " (*Previous agreement*) عبارتست‌از موافقتنامه‌ی همکاری‌بین دولت‌ایالات‌متحده‌آمریکا ودولت‌ایران راجع به استفاده‌های غیرنظامی ازانرژی‌اتمی ، منعقده در ۵ مارس ۱۹۷۵ ، و اصلاحات وارده برآن .

(م) "تاسیسات تولید" (*Production facility*) عبارتست‌از هر واکنشگاه هسته‌ای که‌دراصل برای تولیدپلوتونیوم یا اورانیوم ۲۳۳ طراحی‌شده یا مورداستفاده قرارگرفته است ، هریک از تاسیساتی که برای جداسازی ایزوتوپهای اورانیوم یا پلوتونیوم طراحی‌شده یامورد استفاده قرارگرفته است ، هر یک ازتاسیساتی که برای بازفرابری موادپرتوگرفته شامل‌موادهسته‌ای‌ویژه طراحی شده یا مورداستفاده قرارگرفته است ، و یاهریک از تاسیسات‌دیگری که با توافق‌طرفین چنین نامیده شود .

(ن) "واکنشگاه" (*Reactor*) عبارتست از دستگاهی ، بجز یک سلاح هسته‌ای یا ادوات‌انفجاری هسته‌ای دیگر ، که درآن با استفاده ازاورانیوم ، پلوتونیوم یا توریوم ، و یا ترکیبی از آنها ، یک واکنش شکافتی زنجیره‌ای قائم‌بذات تحصیل می‌شود .

(ص) "اطلاعات محرمانه" (*Restricted data*) عبارتست از همه‌ی اطلاعات مربوط به (۱) طراحی ، ساخت و استفاده از سلاحهای هسته‌ای ، (۲) تولید مواد هسته‌ای ویژه ، یا (۳) استفاده ازمواد هسته‌ای ویژه درتولید انرژی ، بجز اطلاعاتی که توسط ایالات متحده غیرمحرمانه اعلام یا از طبقه بندی اطلاعات محرمانه خارج شوند .

(ع) "تاسیسات‌هسته‌ای حساس" (*Sensitive nuclear facility*) عبارتست از هر یک از تاسیساتی که دراصل بمنظور بیشمایه کردن اورانیوم ، بازفرابری سوخت هسته ای ، تولید آب سنگین یا ساخت سوخت هسته‌ای دربرگیرنده‌ی پلوتونیوم ، طراحی شود یا مورد استفاده قرارگیرد .

(ف) "تکنولوژی هسته‌ای حساس " (*Sensitive nuclear technology*) عبارتست‌ازاطلاعاتی (منجمله اطلاعات موجود در تجهیزات یا یک جزء مهم) که دردسترس همگان نیست و برای ـ طراحی ، ساخت ، تولید ، کارکرد ونگاهداری تاسیسات هسته‌ای حساس اهمیت دارد ، یا هر اطلاعات دیگری ازاین قبیل که با توافق طرفین چنین نامیده شود .

(س) "مواد منشاء " (*Source material*) عبارتست از (۱) اورانیوم ، توریوم ، یا هر ماده‌ی دیگری که با توافق طرفین چنین نامیده شود ، یا (۲) مواد خام دربرگیرنده‌ی یک یا چند ماده‌ی نامبرده ، با تراکمی که گاه‌بگاه مورد توافق طرفین قرارگیرد .

(ق) "مواد هسته‌ای ویژه" (*Special nuclear material*) عبارتست‌از (۱) پلوتونیوم ، اورانیوم ۲۳۳ ، یا اورانیوم بیشمایه شده با ایزوتوپ ۲۳۵ ، یا (۲) هرماده‌ی دیگری که با توافق طرفین چنین نامیده شود .

(ر) "تاسیسات بهره‌برداری" (*Utilization facility*) عبارتست‌از هرنوع واکنشگاهی که دراصل برای ایجاد پلوتونیوم یا اورانیوم ۲۳۳ طراحی شود یا مورد استفاده قرارگیرد .

ماده ۳ـ انتقال اطلاعات

۱. اطلاعات مربوط به استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلحجویانه قابل انتقال و شامل اطلاعات در زمینه‌هائی نظیر زمینه‌های زیرین می‌باشد .

(الف) تکامل ، طراحی ، ساختمان ، کارکرد ، نگاهداری و استفاده از واکنشگاهها و آزمایشهای واکنشگاهی

(ب) استفاده از مواد در پژوهشهای فیزیکی و زیست‌شناسی و در پزشکی ، کشاورزی و صنعت ،

(ج) مطالعات چرخه‌ی سوخت بمنظور یافتن راه‌حلهائی که نیازهای هسته‌ای غیر نظامی آینده‌ی جهان را برآورد ، منجمله راه‌حل‌های چندجانبه برای تضمین عرضه‌ی سوخت هسته‌ای و بررسی شیوه‌های مناسب برای مدیریت پسماندهای هسته‌ای ،

(د) پادمان و حفاظت مواد ، تجهیزات و اجزاء ،

(هـ) ملاحظات بهداشتی ، ایمنی و محیط زیستی در زمینه‌های بالا ، و ،

(و) ارزیابی نقش احتمالی نیروی هسته‌ای در برنامه‌های انرژی کشور ،

۲. این موافقتنامه انتقال اطلاعاتی را که طرفین مجاز به ارسال آن نیستند الزام آور نمیکند .

۳. اطلاعات محرمانه تحت این موافقتنامه انتقال نخواهد یافت .

۴. تکنولوژی هسته‌ای حساس تحت این موافقتنامه منتقل نخواهد شد مگر اینکه اصلاحیه‌ای بر این موافقتنامه چنین انتقالی را ممکن سازد .

ماده ۴ـ انتقال مواد ، تجهیزات و اجزاء

۱. مواد تجهیزات و اجزاء برای کاربردهای هماهنگ با این موافقتنامه قابل انتقال می‌باشند . اما تکنولوژی هسته‌ای حساس و اجزاء اساسی حساس تحت این موافقتنامه انتقال نخواهد یافت مگر اینکه اصلاحیه‌ای براین موافقتنامه چنین انتقالی را ممکن سازد .

۲. اورانیوم کم بیشمایه برای استفاده به صورت سوخت درواکنشگاهها وآزمایشهای واکنشگاهی ، یا برای تبدیل ویا برای ساخت قابل انتقال می باشد . خدمات جداسازی لازم برای تولید اورانیو م کم بیشمایه که ازطرف ایالات متحده‌بمنظور استفاده به‌صورت سوخت درنیروگاههای هسته ای ایران انتقال می یابد ازمقدار مورد نیاز برای کاربرد درچرخه های سوخت نیروگاههائی با کل ظرفیت تولیدی ده هزار (۱۰/۰۰۰) مگاوات برق تجاوز نخواهد کرد . درصورتیکه ایران با ایالات متحده موافقتنامه ای منعقد کند که بموجب آن بخشی از بازده خدمات جداسازی هرکدام از تاءسیسات بیشمایه سازی اورانیوم آمریکا ، که ایران درآن سرمایه گذاری کرده است ، به ایران تعلق گیرد ، مقدار خدمات جداسازی مورد نیاز برای تولید اورانیوم بیشمایه شده درایزوتوپ ۲۳۵ که بموجب موافقتنامه‌ی حاضر باید به ایران منتقل شود شامل آن مقدار ازخدمات جداسازی نیز که بموجب چنین موافقتنامه یا موافقتنامه هائی به ایران تعلق می یابد ، میگردد .

۳. موادهسته‌ای ویژه‌بجزاورانیوم کم بیشمایه‌وموادموردنظر درپاراگراف ۶ ، درصورت توافق طرفین ، برای کاربردهای مشخص شده قابل انتقال خواهد بود درصورتیکه چنین کاربردهائی ازنظر فنی و اقتصادی یا ازنظر تکامل ونمایش چرخه‌های سوخت واکنشگاه بمنظور نیل به امنیت انرژی واهداف منع گسترش موجه باشد .

۴. مقدار مواد هسته ای ویژه که طبق این موافقتنامه به ایران انتقال می یابد هیچگاه ازمقداری که با توافق‌طرفین برای مقاصد زیر ضروری باشد تجاوز نخواهد کرد : سوخت گیری واکنشگاهها یااستفاده درآزمایشات واکنشگاهی ، بهره برداری کارآ ومستمر از واکنشگاههای مزبور یا انجام آزمایشهای واکنشگاهی مزبور ، و نیل به مقاصد دیگری که مورد توافق طرفین قرارگیرد . چنانچه مقداراورانیوم پربیشمایه ازاین حد تجاوز کند ایالات متحده حق خواهد داشت بر کشت اورانیوم پربیشمایه منتقله تحت این‌موافقتنامه (منجمله اورانیوم پربیشمایه پرتوگرفته) اضافه برمقدارمقرراخواستارشود . چنانچه ازاین حق استفاده شود ، طرفین نسبت به ترتیبات تجاری مناسب ، که مستلزم توافق بعدی طرفین آنچنانکه درمواد ۵ و۶ منظور شده است نخواهد بود ، اقدام خواهند کرد .

۵. هراورانیوم پربیشمایه ای که بموجب این موافقتنامه به ایران منتقل میشود بیشتر ازحدی که بر اساس توافق طرفین برای اهداف نامبرده درپاراگراف ۴ لازم باشد ، با ایزوتوپ ۲۳۵ بیشمایه نخواهد شد .

۶. ایالات متحده می تواند مقدار کمی‌از مواد ، منجمله مواد هسته‌ای ویژه ، را برای استفاده به صورت نمونه ، مقیاس ، یابنده ، آماج و مقاصد دیگر که با توافق طرفین تعیین میگردد ، انتقال دهد . انتقالهائی که طبق این پاراگراف صورت میگیرد اضافه برمقادیر مذکوردرپاراگراف های ۲ و ۴ خواهد بود .

۵. مقررات این ماده به نحوی‌اجراخواهدشد که از بازداشتن ، تاخیر و یا دخالت نامعقول درفعالیت‌های هسته ای طرفین احتراز شود وباروشهای معقول مدیریت برای اجرای اقتصادی وامن برنامه‌های هسته ای طرفین هماهنگی داشته باشد .

۷. ایالات متحده خواهدکوشید هرگونه اقدام لازم را برای تامین عرضه‌ی قابل اطمینان سوخت‌هسته‌ای به‌ایران بعمل آورد . اینگونه اقدامات شامل صدور بموقع موادهسته‌ای وتامین توانائی لازم برای انجام این تعهد طی مدت این موافقتنامه‌است . ایالات متحده خواهدکوشید که‌ایران ازامکانات تامین سوخت دوجانبه یاچندجانبه‌ی دیگری که‌ممکن‌است طی‌مدت‌این‌موافقتنامه‌تحقق یابد ، بنحو کامل بهره مند شود .

ماده ۵ ـ انباشت و انتقال مجدد

۱. هریک ازطرفین می تواند موادی را که متعاقب این موافقتنامه انتقال یافته است و موادی را که بکمک مواد یا تجهیزاتی که متعاقب این موافقتنامه انتقال یافته است تولید شده یا درمواد وتجهیزات مزبور بکار رفته است انبار کند ، مشروط برآنکه هریک از طرفین تضمین کند پلوتونیوم یا اورانیو م ۲۳۳ (سوای آنچه که درعناصر سوخت پرتوگرفته وجوددارد) ،یا اورانیوم پربیشمایه حاصل را که درقلمرو صلاحیت وی باشد ، درتاسیساتی که قبلا " به توافق طرفین نرسیده است انبار نکند .

۲. طرف دریافت کننده می تواند مواد ، تجهیزات یا اجزائی را که متعاقب این موافقتنامه به اوانتقال یافته یا هرگونه‌موادهسته‌ای ویژه را که بکمک مواد یا تجهیزات مزبور تولید شده یادرموادوتجهیزات مزبور بکاررفته است انتقال دهد ، مشروط بر آنکه هریک از طرفین تضمین کند این مواد ،تجهیزات ، اجزاء یا مواد هسته ای ویژه را که درقلمرو صلاحیت وی باشد ، به اشخاص غیرمجاز یا به خارج از قلمرو ارضی خود ، مگر به تراضی طرفین ، انتقال ندهد .

ماده ۶ ـ بازفرابری وبیشمایه سازی

۱. هریک ازطرفین تضمین میکند موادی که متعاقب این موافقتنامه به وی منتقل شده است ودرقلمرو صلاحیت وی قرار دارد و موادی که بکمک مواد یا تجهیزاتی که متعاقب این موافقتنامه به وی منتقل شده است و درقلمرو صلاحیت وی قرار دارد ، تولید شده یا درمواد وتجهیزات مزبور بکاررفته‌است بازفرابری نشود مگر با تراضی طرفین . هریک‌ازطرفین تضمین میکند درشکل یا محتوای پلوتونیوم ، اورانیوم ۲۳۳ ، اورانیوم پربیشمایه یا مواد پرتوگرفته دیگرکه‌متعاقب این موافقتنامه به وی انتقال یافته است ودرقلمرو صلاحیت وی قراردارد یا بکمک مواد یا تجهیزاتی که طبق این موافقتنامه به وی انتقال یافته ودرقلمرو صلاحیت وی قراردارد تولید شده است ،تغییری ، بجز تغییرات ناشی از پرتوگیری ویا پرتوگیری بیشتر ، ندهد مگر با تراضی طرفین .

ماده ۸ــ منع کاربرد انفجاری و نظامی

هریک از طرفین تضمین میکند ازهیچ یک از مواد ، تجهیزات واجزائی که متعاقب این موافقتنامه بـــه‌وی انتقال یافته است و در قلمرو صلاحیت وی قراردارد وازهیچیک ازموادی‌که‌درمواد ، تجهیزات واجزاء مذکور که بوی انتقال یافته است درقلمرو صلاحیت وی قراردارد بکاررفته ویا بکمک مواد ، تجهیزات و اجزاء مذکور تولیدشده‌است درادوات انفجاری هسته‌ای ، برای پژوهش وتکامل اداوات انفجاری هسته‌ای ، یابرای هرنوع هدف نظامی دیگر استفاده نکند .

ماده ۹ ــ پادمان

۱. ایالات متحده حق خواهد داشت طرح تجهیزاتی را که متعاقب این موافقتنامه به ایران انتقـــال می یابد ، یا طرح تاسیساتی را که درایران برای استفاده ، تولید ، دگرگونی یا انباشت موادی که بدین نحو به ایران منتقل شده است ، بکار میرود ، یا هر ماده هسته ای ویژه ای را که در مـــواد و تجهیزات مزبور بکار رفته است یا بکمک آن ها تولید شده است ، بررسی کند .

۲. ایالات متحده می تواند نگهداری و ارائه‌ی مدارک را خواستار گردد ودریافت گزارشهای مربوط را برای کمک درامر احتساب موادی که طبق این موافقتنامه از سوی ایالات متحده به ایران انتقال یافته است و مواد منشاء یا مواد هسته ای ویژه ای که درمواد ، تجهیزات واجزائی که بنحو مزبور منتقـل شده اند بکار رفته یا بکمک مواد ، تجهیزات واجزای مزبور تولید شده است ، تقاضا نماید .

۳. برای حصول اطمینان از رعایت این موافقتنامه ، ایالات متحده حق خواهد داشت برای احتساب مواد مذکور دربند ۲ :

(الف) هیاتی را که مورد قبول ایران باشد تعیین کند که ، درصورت درخواست هریک‌ازطرفین ، همراه‌هیاتی که ایران تعیین میکند به همه‌ی اماکن و اطلاعات مربوطه درایران دسترسی داشته باشد ، با این تفاهم که ایران از قبول هیاتی که ایالات متحده تعیین میکند ، مگر به سبب موجه ، امتناع نخواهد کرد .

(ب) مواد یا تجهیزات یا تاسیسات مربوطه را درایران بازرسی کند ،

(ج) هرگونه ادوات مربوطه را درایران نصب کند ، و ،

(د) درصورت لزوم ، مستقلا " سنجش های مربوطه را درایران انجام دهد .

۲. ایران تضمین میکند اورانیومی که متعاقب این موافقتنامه به وی انتقال یافته است و درقلمرو صلاحیت وی قراردارد واورانیومی که درمواد وتجهیزاتی که به نحو مذکور به وی انتقال یافته ودرقلمروصلاحیت وی قرار دارد بکاررفته ، بعد ازانتقال بیشمایه نکند مگر با توافق طرفین .

ماده ۷ ـ حفاظت فیزیکی

۱. هریک از طرفین تضمین میکند نسبت به مواد وتجهیزاتی که متعاقب این موافقتنامه به وی انتقال یافته است ودرقلمرو صلاحیت وی قراردارد ، ونسبت به مواد هسته‌ای ویژه که درمواد وتجهیزاتی که به وی انتقال یافته است ودر قلمرو صلاحیت وی قراردارد ، بکاررفته یا بکمک مواد وتجهیزات مزبور تولید شده است اقدامات حفاظت فیزیکی بسنده رابکاربرد .

۲. طرفین درموردسطوح کاربرد اقدامات حفاظتی که درپیوست آمده است و با تراضی مشترک طرفین تغییر پذیر می باشد ، توافق دارند . طرفین اقدامات حفاظت فیزیکی بسنده‌راطبق سطوح‌مزبوربعمل خواهندآورد . این‌اقدامات ،حداقل ، حفاظتی‌مشابه‌آنچه‌درسند (*INFCIRC/225/Rev.1*) آژانس به نام "حفاظت فیزیکی موادهسته‌ای" آمده‌است ومی‌تواند درصورت لزوم اصلاح گردد ، تامین خواهد کرد .

۳. بسندگی اقدامات حفاظت فیزیکی که متعاقب این موافقتنامه بکاربرده میشود بطور ادواری ودرهر زمان که هریک ازطرفین تشخیص دهد اقدامات تازه ای برای تامین حفاظت فیزیکی بسنده ضروری است ، مورد بررسی طرفین قرار خواهد گرفت .

۴. هریک از طرفین ، سازمان ها و یا مقامات مسئول برای اجرای بسنده‌ی سطوح حفاظت فیزیکی و هماهنگ کردن عملیات بازدارنده وبازیابی را ، درمواردیکه مواد مشمول این ماده مورداستفاده یا بکار گرفتن غیر مجاز قرار گیرد ، معرفی خواهد کرد . نیز هریک از طرفین نقاط تماس لازم را میان مقامات مملکتی خود بمنظور همکاری درامورمربوط به حمل ونقل خارج ازمرزهای خودوسایر امورمورد علاقه‌ی مشترک تعیین خواهد کرد .

۵. مقررات این ماده به نحوی‌اجراخواهدشد که از بازداشتن ، تاخیر و یا دخالت نامعقول درفعالیت‌های هسته ای طرفین احتراز شود وباروشهای معقول مدیریت برای اجرای اقتصادی وامن برنامه‌های هسته ای طرفین هماهنگی داشته باشد .

۴. مواد ، تجهیزات و تاسیساتی که از اجزائی که بموجب بندهای ۱ و ۲ و ۳ مشمول پادمان می‌باشند ، استفاده میکنند تابع نظام پادمان قراردادی ایران و آژانس خواهند بود . چنانچه ایالات متحده موافقت کند که نیاز به استفاده از حقوق مزبور از طریق اعمال نظام پادمان آژانس ، بموجب قرارداد فوق ، برآورده میشود ، حقوق ایالات متحده برای اعمال پادمان بموجب بندهای ۱ و ۲ و ۳ معلق خواهد شد . اعمال نظام پادمان براساس موافقتنامه‌ی ایران و آژانس ، که بموجب بند ۴ ماده ی ۳ پیمان منع گسترش منعقد شده است ، درحال حاضر این‌نیاز را برآورده میکند .

۵. به منظور احتساب وکنترل موادی که متعاقب این موافقتنامه انتقال یافته است و موادی که درمواد و تجهیزات انتقال یافته بکاررفته یا بکمک مواد و تجهیزات مذکور تولید شده است ، هریک از طرفین نظام خاصی را مستقر خواهد کرد که براساس تراز مواد و شامل موارد زیر باشد :

(الف) یک نظام سنجش ، که مطابق موازین بین المللی یا از لحاظ کیفی معادل موازین مزبور باشد ، برای تعیین مقادیر مواد دریافتی ، تولید شده ، حمل شده، گم شده یا موادی که از موجودی کسر شده اند ، و مقدار موجودی مواد ،

(ب) ارزیابی دقت و درستی سنجش ها و تخمین نارسائی آنها ،

(ج) روش های‌شناخت ،بررسی‌و ارزیابی‌اختلافهای بین سنجش های‌فرستنده ودریافت‌کننده ،

(د) روشهای صورت برداری عینی از موجودی مواد ،

(هـ) روشهای ارزیابی جمع مواد اندازه گیری نشده و ضایعات اندازه گیری نشده ،

(و) یک نظام بایگانی وگزارش دهی ، که درمورد هریک از قسمت های تراز مواد ، نشانگر موجودی مواد هسته ای و تغییرات آن ، شامل آنچه به قسمت تراز مواد وارد و یا از آن بخارج انتقال می یابد ، باشد .

(ز) تدارکات لازم برای حصول اطمینان از کاربرد صحیح روشها وترتیبات احتساب ، و

(ح) نظامهای دیگر کنترل سنجش ونظارت که برای تسهیل اجرای ضوابط پادمان ضروری باشند .

موافقتنامه‌ی ایران و آژانس که بموجب بند ۴ از ماده ۳ پیمان منع گسترش منعقد شده است این الزام را برآورده میکند .

۶. درصورت درخواست ایالات متحده ، ایران به آژانس اجازه خواهد داد که درمورد وضع کلیـــــه‌ی موجودی هرماده ای که مشمول بند ۲ ماده‌ی حاضر باشد ، گزارشی به ایالات متحده ارائه دهد .

۷. ایران تضمین میکند که برای برقراری و تسهیل اجرای نظام پادمان مذکور در ماده‌ی حاضر تدابیر ضروری را بکار گیرد .

۸. مقررات این ماده به نحوی اجرا خواهد شد که از بازداشتن ، تاخیر یا دخالت نامعقـــــــول در فعالیتهای هسته ای ایران احتراز شود و با روشهای معقول مدیریت برای اجرای اقتصادی و امـــــن برنامه های هسته ای ایران لازم است هماهنگی داشته باشد .

ماده ۱۰ ــ کنترل عرضه کنندگان متعدد

چنانچه موافقتنامه ای بین یکی از طرفین و کشور یا گروهی از کشورهای دیگر منعقد شود که بموجب آن (ها) حقوقی معادل با حق یا حقوق مصرحه درمواد ۵ ، ۶ ، یا ۷ درمورد مواد ، تجهیزات و یا اجزاء مذکـور در موافقتنامه‌ی حاضر ، برای کشور یا گروه کشورهای مزبور منظور شود ، طرفین می توانند درصورت درخواست هریک از طرفین ، موافقت کنند که چنین حقوقی منحصرا " از طرف کشور یا گروه‌کشورهای مذکوراعمال‌شود .

ماده ۱۱ ــ قطع همکاری

۱. اگر پس از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه ــ ایران :

(الف) مقررات مواد ۵ ، ۶ ، ۷ ، ۸و ۹ را رعایت نکند ،

(ب) ادوات انفجاری هسته ای منفجر کند ، یا

(ج) موافقتنامه‌ی پادمان خود رابا آژانس خاتمه دهد ،ملغی‌سازد یا مقررات اساسی آنرا نقض کند ،

ایالات متحده حق خواهد داشت :

(۱) همکاری خودرا تحت این موافقتنامه قطع کند ، و ،

(۲) بازگرداندن هرکدام ازمواد ، تجهیزات و اجزائی را که بموجب این موافقتنامه انتقال یافته است و مواد هسته ای ویژه ای را که بکمک مواد ، تجهیزات واجزاء مزبور بدست آمده است خواستار گردد .

۲. چنانچه ایالات متحده از حقوق خود دراین ماده برای بازگرداندن مواد ، تجهیزات و اجزاء استفاده کند ، ایالات متحده هزینه‌ی حمل و نقل را خواهد پرداخت و پس از خروج مواد ، تجهیزات و اجزاء مزبور از ایران ارزش معقول آنها را دربازار ، پس از کسر هزینه‌های منطقی حمل و نقل ، به ایران تادیه خواهد کرد . چنانچه از این حق استفاده شود ، طرفین ترتیبات مناسب و لازم دیگری را که مستلزم توافق دیگری بین آنها آنچنان که درمواد ۵ و ۶ منظور شده است نخواهد بود ، برقرار خواهند کرد .

ماده ۱۲ ــ پایان موافقتنامه‌ی پیشین

۱. "موافقتنامه همکاری بین دولت ایالات متحده آمریکا و دولت ایران راجع به استفاده های غیرنظامی از انرژی اتمی " منعقده در ۵ مارس ۱۹۵۷ ، با اصلاحات وارده برآن ، در تاریخ لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه‌ی حاضر خاتمه خواهد یافت .

۲. همکاری که بموجب موافقتنامه‌ی پیشین آغاز شده است مطابق مقررات موافقتنامه‌ی حاضر ادامه خواهد یافت . مقررات موافقتنامه‌ی حاضر حاکم بر مواد و تجهیزات موضوع موافقتنامه‌ی پیشین خواهدبود .

ماده ۱۳ ــ مشاوره

طرفین متعهد میشوند به درخواست هریک از آنها درزمینه اجرای این موافقتنامه و گسترش همکاری بیشتر درزمینه‌ی استفاده های صلحجویانه از انرژی هسته ای و مسائل بهداشتی ، ایمنی و حفاظت محیط زیست بین المللی مربوط با یکدیگر مشورت کنند .

ماده ۱۴ ــ لازم‌الاجراء شدن ومدت اعتبار

۱. هریک از طرفین طی اطلاعیه‌ی کتبی بطرف دیگر اعلام خواهد نمود که طبق مقررات جاری خود لازم‌الاجراء شدن‌این‌موافقتنامه‌عمل کرده است‌گا‌این موافقتنامه‌در تاریخی که‌اطلاعیه‌ی‌مربوط به‌طرف دوم دریافت شود لازم‌الاجراء خواهدشد ، و برای مدت پانزده (۱۵) سال به اعتبار خودباقی خواهدماند . این مدت درصورت توافق طرفین و مطابق مقررات جاری هر یک از طرفین قابل تمدید خواهد بود .

۲. علی رغم تعلیق ، خاتمه یا انقضای این موافقتنامه یا هرگونه همکاری تحت آن بهر دلیلی ، تا زمانی که مواد ، تجهیزات یا اجزای موضوع مواد ۵ ، ۶، ۷، ۸ و ۹ در سرزمین طرف مربوطه یا در قلمرو صلاحیت آن یا تحت کنترل آن ، درهرجا ، باقی بماند ، یا تا زمانی که طرفین موافقت کنند که مواد ، تجهیزات و اجزاء مذکور دیگر قابل استفاده برای هیچ گونه فعالیت هسته‌ای قابل توجه از لحاظ نظام پادمان نیست ، مواد ۵، ۶، ۷، ۸ و ۹ کماکان به اعتبار خود باقی خواهد ماند .

بنابمراتب فوق ، امضاءکنندگان زیر ، که دارای اختیارات لازم می‌باشند ، موافقتنامه‌ی حاضر را امضاء کردند .

در تهران به تاریخ ۱۹۷۸ در دو نسخه ، به زبانهای انگلیسی و فارسی که دارای اعتبار یکسان میباشند تنظیم گردید .

از طرف دولت ایالات متحده‌ی آمریکا

از طرف دولت شاهنشاهی ایران